

1228
Bewårings-Sång

År 1835.

Det gamla Swenska modet ic.

Mel.: Kom sköna Maj och blifva.

G. Löwen

Swenska Folksången.

Carl Johan vår Kung ic.

En Sång till Fosterlandet.

Mitt Fosterland, jag älskar dig ic.

Carlströna, 1835.

Tryckt i Kongl. Am:ts-Boktryckeriet.

1838

—*—

Bewårings-Sång

År 1835.

Det gamla Swenska modet
i våra bröst bor qwar,
och eldar ungdomsblodet
till fosterlands försvar.
Wet! åran ser sin nåring
i manligt stridsbeslut,
som Swenskarne bewåring ::
skall tappert föra ut.

Ja! stor är den förmåga,
som wiljan satt i brand
och allt wi wilja wåga
för Kung och Fosterland.
Då wi till strids befallas
försvara wi vår stat.
Wet! skönt är det att fallas ::
medborgerlig soldat.

Folksång.

1. **LAURETJÖRN** vår Kung, Han kom,
som från höiden; O sjungom i fröiden
Båd' gammal och ung! Han tryggade
Thronen, Upplyste Nationen, Det gjorde
vår Kung!

2. O följom vår Kung, I frigist
tider, Till modiga strider, Båd' gammal
och ung! Han wet föra swärdet,
Men känner dock wärdet, Af friden,
vår Kung.

3. O älskom vår Kung! Han stöddar
oss lika, Båd' arma och rika, Båd'
gammal och ung. Hos stor eller liten
Han stättar blott fliten Och dygden,
vår Kung.

4. O tackom vår Kung! Ur grufwor
Han öser, Wälgerningar flöser På gam-
mal och ung. Ej Swea och More för-
renade wore förutan vår Kung.

5. Wälsignom vår Kung! Han rytt
oss ur nöden, Till sällare öden, Båd'
gammal och ung. Han bär för vår
smärta Ett faderligt hjerta, Wälsig-
nom vår Kung.

6. O lefwe vår Kung, Till frihetens
hågnad, Till innerlig fågnad för gam-
mal och ung! Bland Kungar den för-
ste, Bland Hjeltar den störste, O lefwe
vår Kung!

~~~~~

Mitt Fosterland.

Mitt Fosterland, jag älskar dig Mer än den hela jorden. En ringa torfwa skänktes mig Bland tallarna i Norden: Men der, med hamrar, nåt och plog, Min arm mig aldrig än bedrog; En rik är klippa, sjö och strand Uti mitt Fosterland.

2. Mitt Fosterland, jag älskar dig Och dina Döttrars skara: O deras blåa ögon mig För hjertats oskuld svara. Om deras tusande behag Må andra slunga — icke jag; Men aldrig råds så trogen hand, Som i mitt Fosterland.

3. Mitt Fosterland, jag älskar dig Och dina tappra Kämpar: Ur ögat stolthet möter mig, Men ej som färo-lämpar. De klåda sig i Landets jern, Till Lagens stöd, till Folkets wårn. Mot fiender som hafwets sand, Står tryggt mitt Fosterland.

4. Mitt Fosterland, jag älskar dig EARE JOHNS stolta Rike; Snart intet Land kan wisas mig I sällhet mer din like. Kring Honom ljuder ryktets dån, Som Snillet och som Segrens Son: Kring Honom alla hjertans band Knys i mitt Fosterland.

5. Mitt Fosterland, jag älskar dig Mer än den hela jorden. En ringa torfwa skänktes mig Bland tallarna i Norden: Men på min fria tröstel dröjd, Jag sitter lydlig och förnöjd, Och höjer blott en suck ibland För Kung och Fosterland.

